

de opvoeding
begint
voor de geboorte

Vertaald uit het Frans.
Oorspronkelijke titel:
UNE EDUCATION QUI COMMENCE AVANT LA NAISSANCE
édition originale: ISBN 2-85566-208-7

© 1983, Éditions Prosveta S.A., France, ISBN 2-85566-356-3
1e druk: DE OPVOEDING BEGINT VOOR DE GEBOORTE

© 1997, Éditions Prosveta S.A., France, ISBN 90-802051-4-1
2e druk: DE OPVOEDING BEGINT VOOR DE GEBOORTE

© 2011, Drukkerij Wilco, Amersfoort, ISBN 978-90-76916-22-4
3e druk: DE OPVOEDING BEGINT VOOR DE GEBOORTE

© 2011 Stichting Prosveta Nederland is voorbehouden voor alle landen.
Niets aan deze publicatie mag, privé of anderszins, op elektronische, mechanische, gefotokopieerde, audiovisuele of andere wijze worden gereproduceerd, vertaald, bewerkt, in archiefsystemen opgeslagen of doorgezonden, zonder voorafgaande toestemming van auteurs en uitgevers.

ISBN 978-PD90-76916-22-4

Omraam Mikhaël Aïvanhov

de opvoeding
begint
voor de geboorte

3e druk

Izvor-reeks 203

UITGEVERIJ

PROSVETA

INHOUD

I	Eerst de ouders onderrichten	7
II	De opvoeding begint voor de geboorte. . .	15
III	Een plan voor de toekomst van de mensheid	33
IV	Zorg voor uw kinderen!	45
V	Een nieuwe kijk op moederliefde.	55
VI	De magie van het woord.	73
VII	Laat een kind nooit inactief blijven	83
VIII	Bereid de kinderen voor op hun leven als volwassene	95
IX	Bewaar bij het kind de zin voor het wonderbare	103
X	Liefde zonder zwakheid	113
XI	Opvoeding en onderwijs.	131

De lezer zal bepaalde aspecten van de teksten van Omraam Mikhaël Aïvanhov in dit boek beter begrijpen, als hij zich realiseert dat het gaat om een louter mondeling onderricht.

I

EERST DE OUDERS ONDERRICHTEN

Misschien vragen sommigen onder u zich af waarom ik als pedagoog zelden of nooit spreek over de opvoeding van kinderen. Alle pedagogen houden zich bezig met het kind, maar ik niet, ik ben een uitzondering. Weet u waarom? Omdat ik denk dat men eerst en vooral de ouders moet onderrichten.

Ik geloof in geen enkele opvoedkundige theorie, ik geloof alleen in de levenswijze van de ouders voor en na de geboorte van de kinderen. Om die reden heb ik nooit veel willen zeggen over de opvoeding van kinderen. Als de ouders niets doen om zichzelf op te voeden, hoe kunnen ze dan hun kinderen opvoeden? Men spreekt tot de ouders over de opvoeding van hun kroost alsof ze er al aan toe zijn; zodra ze kinderen hebben, denkt men dat ze voorbereid zijn. Vergeet het maar, meestal zijn ze helemaal niet opgewassen tegen hun taak en moeten zij zelf in de eerste plaats onderwezen worden. Zij moeten leren hoe zich te gedragen om hun

kinderen positief te beïnvloeden. Maar aangezien men mijn programma niet kent, bekritiseert men mij: 'Is dat een pedagoog? Pff! Hij is helemaal geen pedagoog, hij spreekt niet eens over de opvoeding van kinderen!' Deze reactie bewijst dat men mijn visie nog niet begrepen heeft. Zolang de ouders zich niet voorbereiden, zal zelfs de beste pedagogische uitleg hun niets bijbrengen en ze zullen zelfs veel kwaad berokkenen aan hun kinderen wanneer ze theorieën toepassen die ze niet begrepen hebben.

Hoeveel mensen die graag kinderen willen, bekommeren zich om de vraag of ze wel aan de nodige voorwaarden voldoen: verkeren ze in goede gezondheid, beschikken ze over de materiële middelen om de kinderen groot te brengen en bezitten zij vooral de nodige kwaliteiten om voor hun kinderen een voorbeeld te zijn? Kunnen ze hun kinderen zekerheid en steun bieden in alle omstandigheden van het leven? Daaraan denken ze niet! Ze brengen kinderen ter wereld en die zullen vanzelf wel opgroeien. Deze worden aan hun lot overgelaten en behelpen zichzelf in de mate van het mogelijke en als ze groot zijn, krijgen ze op hun beurt kinderen in even betreuwenswaardige omstandigheden als hun ouders.

Ik sta altijd verbaasd als ik zie hoeveel jongens en meisjes willen trouwen zonder ook maar even stil te staan bij hun rol van toekomstige vader en

moeder. Wanneer je sommige zwangere meisjes ontmoet, vraag je je werkelijk af: 'Is dat geen kind dat een ander kind verwacht?' Je leest zo op haar gezicht dat ze nog een kind is. Wat wilt u dat daaruit voortkomt? Het is verkieslijk geen kinderen te hebben zolang men niet voorbereid is, anders zal men een zware tol betalen, dat kan ik u verzekeren.

U zult zeggen: 'Zich voorbereiden..., maar hoe moet je je voorbereiden?' Zich voorbereiden betekent gedachten, gevoelens en een houding hebben die in een gezin buitengewone wezens zullen aantrekken. Ja, de wetenschap der Ingewijden leert ons dat het geen toeval is welk kind in een gezin geboren wordt: bewust of onbewust – en meestal onbewust – hebben de ouders dat kind aangetrokken. Daarom moeten de ouders bewust genieën en godheden bij zich roepen. Want zij kunnen hun kinderen kiezen en dat weten de meeste ouders niet.

Men moet dus alles herzien vanaf het begin en het begin is juist de conceptie. De ouders denken er niet aan dat ze zich gedurende maanden, zelfs jaren moeten voorbereiden op die gebeurtenis als op een heilige daad. Dikwijls verwekken ze een kind na een avondje fuiven, wanneer ze te veel gegeten en gedronken hebben! Net dat moment kiezen ze als je tenminste nog over een 'keuze' kunt spreken! Ze hadden bewust een tijdstip van vrede, van helderheid kunnen afwachten, een

ogenblik van grote harmonie tussen hen. Maar nee, ze wachten tot ze door de alcohol zijn opgehitst en elk realiteitsbesef hebben verloren; in die prachtige toestand verwekken ze een kind! Maar welke elementen denkt u dat zij het zullen meegeven? Een kind dat met zulke elementen belast is, kan alleen maar de zondebok worden van zijn eigen ouders. Wie moet er dus eigenlijk opgevoed worden? Ik zeg u: niet de kinderen, maar de ouders.

Als de ouders niet ophouden in het bijzijn van hun kinderen ruzie te maken, leugens te verkopen en oneerlijk te zijn, hoe kunnen zij zich dan toch inbeelden dat ze hen zullen opvoeden? Men heeft vastgesteld dat een baby ziek kan worden en last kan hebben van zenuwstoornissen ten gevolge van onenigheid tussen zijn ouders. Zelfs al is hij er niet bij, dat gekrakeel creëert om hem heen een atmosfeer van disharmonie waarvoor hij erg gevoelig is, omdat hij nog sterk verbonden is met zijn ouders. De baby is nog niet bewust, maar zeer ontvankelijk en zijn etherisch lichaam ontvangt de schokken.

De ouders moeten zich bewust worden van hun verantwoordelijkheid. Zij hebben niet het recht geesten uit te nodigen voor een incarnatie, als zij niet in staat zijn om hun taak behoorlijk uit te voeren. Ik zie dat sommigen zich op zo'n ongelooflijke manier gedragen, dat ik niet kan nalaten hun te vragen: 'Zeg eens, houdt u wel van uw kinderen?' Zij reageren verontwaardigd: 'Hoezo? Dat spreekt

toch vanzelf! Natuurlijk houden wij van hen. Welnu, ik meen van niet, want als u van hen hield, zou u uw houding veranderen en beginnen te werken aan bepaalde zwakheden die een zeer negatieve uitwerking op hen hebben. U levert geen enkele inspanning, is dat uw liefde?’

Ik weet dat de toekomst van de Broederschap bij de kinderen ligt, maar ik houd me bezig met de ouders. Ik wil hun doen begrijpen dat ze geen kinderen ter wereld moeten brengen, enkel en alleen om een uitweg te bieden aan het erfelijk instinct van de voortplanting. Dat instinct bestaat uiteraard, maar het dient op een meer spirituele manier begrepen te worden: de gedachte, de ziel en de geest moeten deel hebben aan die daad opdat het kind verbonden zou zijn met een hogere wereld. Meestal stellen de mensen zich tevreden met een dierlijk leven: ze eten, drinken en paren zoals de dieren en er schuilt geen greintje spiritualiteit in hun daden. De liefde heeft geen enkel belang, alleen het genot telt en voor dat genot van enkele minuten zullen ze hun leven lang betalen en bovendien hun kinderen ervoor laten opdraaien.

Wilt u dat ik me bezig houd met de kinderen? Neen, ik leg me eerst toe op u, de ouders en via u houd ik me bezig met de kinderen die u reeds hebt en die u nog zult krijgen.

II

DE OPVOEDING BEGINT VOOR DE GEBOORTE

De meeste mensen die een kind willen, beelden zich in dat hun mogelijkheden zeer beperkt zijn: zij menen dat ze slechts een bijdrage kunnen leveren op lichamenlijk vlak. Al het overige, het gestel, het karakter, de vermogens, de eigenschappen en de gebreken van het kind hangen af van het toeval of van de wil van God, wat dat dan ook precies mag betekenen. Toch hebben ze horen spreken over de wetten van de erfelijkheid, zodat ze wel vermoeden dat het kind lichamenlijk en verstandelijk zal lijken op zijn ouders, grootouders, een oom of een tante. Maar zij geloven niet dat ze iets kunnen doen om die gelijkenis te bevorderen of te verhinderen, zoals ze er evenmin aan denken dat ze in het algemeen kunnen kiezen wat voor een kind het zal zijn. Wel, op dat punt vergissen zij zich. De ouders kunnen wel degelijk een invloed uitoefenen op het kind dat in hun gezin gaat incarneren.

Maar reeds vóór de conceptie moeten de ouders zich voorbereiden om een sublieme geest te kunnen aantrekken, want een hogere entiteit kan slechts toestemmen in een incarnatie bij wezens die een zekere graad van zuiverheid en beheersing bereikt hebben. Voor een dergelijke entiteit is het niet belangrijk in een rijke of beroemde familie terecht te komen; soms verkiest deze zelfs bescheiden families waar geen gevaar bestaat door gemakzucht verleid te worden. Wel verlangt dit wezen van de ouders bij wie het ter wereld komt, een erfelijkheid die het spirituele werk waarvoor het besliste op aarde te komen, niet zal belemmeren. Zeer weinig mannen en vrouwen beschikken over de vereiste eigenschappen voor de incarnatie van grote geesten en daarom is de aarde bevolkt met zoveel middelmatige mensen, zieken en misdadigers. En dat terwijl ze bewoond kon zijn door godheden!

Het onderricht van de Universele Witte Broederschap leert dus aan de man en de vrouw in welke geestestoestand zij zich moeten voorbereiden en hoe zich te zuiveren om een kind te verwekken, terwijl ze zelfs het ogenblik van de conceptie kunnen kiezen volgens de beste invloeden van de planeten. Hoe is het mogelijk dat de mensen zo diep zijn gevallen, dat zij zo'n belangrijke gebeurtenis als het verwekken van een kind aan het toeval overlaten? Juist dan moet men de hulp van de

Hemel inroepen en de aanwezigheid van de engelen vragen om een machtige en schitterende geest te kunnen aantrekken, die een weldoener voor de mensheid zal zijn. Maar nee hoor, men roept de hulp in van alcohol of ik weet niet wat. Dikwijls gedraagt de man zich zelfs als een dier op dat ogenblik: hij pleegt geweld op zijn vrouw die dan gevoelens van verachting, afschuw en wraak jegens hem begint te koesteren... Hoe kunnen ze dan nog verbaasd zijn als wat daaruit voortkomt, uitgroeit tot een monster?

Laten we nu dat vraagstuk van de conceptie eens meer gedetailleerd bekijken. Om een kind ter wereld te brengen moet de vader eerst het zaad aan de moeder geven en deze brengt het daarna tot rijpheid. Men kan dus zeggen dat de vader schepper is en de moeder vormgeefster. Het zaad dat de vader schenkt, is een samenvatting, een condensatie van zijn eigen wezen. Al wat hij vroeger heeft doorgemaakt en al wat hij nu beleeft, wordt uitgedrukt in het zaad. Volgens zijn manier van leven geeft de vader dus zaad van betere of slechtere kwaliteit.

Ik heb u al vaak uitgelegd hoe heel onze levenswijze wordt genoteerd en geregistreerd in ons, in de chromosomen van onze cellen. Elke cel bezit inderdaad een geheugen. Het dient tot niets komedie te spelen voor de anderen door zich vriendelijk, eerlijk en mild voor te doen: wat je denkt, wat je in

je binnenste voelt, wordt geregistreerd en als erfenis overgedragen van generatie op generatie. Als er ziekten of gebreken werden opgetekend en als deze eenmaal zijn overgedragen op het kind, ga dan maar professoren, scholen en dokters zoeken om het te genezen! Er is niets aan te doen, het is te laat. Alles wordt overgedragen en als het niet tot uiting komt in het eerste kind, zal het zichtbaar worden in het tweede of het derde kind. Je moet begrijpen dat de natuur oprecht en trouw is.

Het is dus verkeerd te denken dat hetgeen de man aan de vrouw geeft op het ogenblik van de conceptie, altijd van dezelfde aard is. Als een man nooit aan zichzelf gewerkt heeft om zich te veredelen en te zuiveren, zal hij aan de moeder de kiem geven van een zeer middelmatig wezen of wellicht een misdadiger.

Laten wij een voorbeeld nemen dat u misschien niet erg poëtisch zult vinden, maar dat tenminste duidelijk is. Een kraan dient om water te geven en dat water kan vuil of kristalhelder zijn. Wie er voortdurend slechte gedachten en kwalijke gevoelens op na houdt, kan alleen maar vuil water geven. Wie daarentegen onophoudelijk voor het licht en voor het goede werkt, verdeelt kristalhelder en levend water. Ja, wees niet verbaasd: het zaad dat de man aan de vrouw geeft op het ogenblik van de conceptie, verschilt naargelang zijn graad van evolutie.